

'n Aantal sake wat ten opsigte van verpleging in Suid-Afrika aandag vereis, word in hierdie uitgawe van CURATIONIS na vore gebring. Daar is veral twee aspekte waarvoor 'n mens te staan kom — professionalisme en navorsing.

'n Unieke kennisgeheel is een van die stempelmerke van 'n beroep en hoewel enige beroep begrippe uit ander gebiede leen, is hy vir sy eie selfstandige praktyk aan die gemeenskap verantwoordbaar. Daar kom 'n tyd wanneer 'n beroep die kenmerkende verskynsels van sy praktyk sistematies moet ondersoek ten einde kennis te vermeerder en uit te bou en by die veranderende eise van die samelewing aan te pas.

Meer navorsing is nodig om voortgesette ontwikkeling van die verpleegberoep te verseker, maar navorsing moet altyd as 'n middel tot 'n doel beskou word — **die uiteindelige doel is om die gehalte verpleegsorg te verbeter.** Navorsers het dus die verantwoordelikheid om belangrike probleme aan te pak en seker te maak van die nut van hulle bevindings en gevolgtrekkings. Op sy beurt moet die beroep sy navorsing ondersteun deur probleme te omskryf en van navorsingsresultate in die praktyk gebruik te maak. Hierin speel verpleegopvoeders en -administrateurs 'n belangrike rol. Hulle behoort bevrage-tekening en wetenskaplik bekragtigde vernuwing onder hulle studente en personeel aan te moedig. Die beroep moet ook deur sy beroepsorganisasie leiding in verband met navorsing verskaf. Dit kan bewerkstellig word deur navorsing te publiseer en kommunikasie tussen navorsers en tussen navorsers en praktisyns, byv. deur werkgemeenskappe, seminare en konferensies aan te moedig.

Dié jaar kan moontlik 'n mylpaal vir Suid-Afrikaanse verpleegnavorsing wees. In hierdie uitgawe is daar 'n artikel wat vorige navorsing in die land in oënskou neem en wenke vir toekomstige uitbouing aan die hand doen. 'n Nuwe gereelde rubriek met opsommings oor verpleegnavorsing wat aan Suid-Afrikaanse universiteite voltooi is, verskyn in hierdie uitgawe. Die doel daarvan is om die beroep op die hoogte te hou van beskikbare navorsingsbevindings en aanbevelings vir evaluasie en moontlike gebruik in die praktyk.

Buitendien vind daar vanjaar 'n gebeurtenis plaas wat moontlik van geskiedkundige waarde vir verpleegnavorsing in Suid-Afrika kan wees. Hoofde van universiteitsdepartemente van verpleegkunde, sommige van hulle personelede en hoofverpleegbeamptes kom vir 'n tweedaagse werkgroepsessie bymekaar om toekomstige verpleegnavorsingsprioriteite en -strategie te formuleer. Deur hierdie gebeurtenis sal ons verpleegleiers nie net professionele ontwikkeling bevorder nie, maar aanvaar hulle ook die uitdaging van verantwoordbaarheid om in die behoeftes van die gemeenskap te voorsien.

A number of topics which need attention in nursing in South Africa are highlighted in this issue of CURATIONIS. One is confronted by two aspects in particular — professionalism and research.

A unique body of knowledge is one of the hallmarks of a profession and, although any profession borrows concepts from other fields, it is accountable to society for its own independent practice. A stage is reached when a profession must systematically investigate the distinctive phenomena of its practice in order to generate and expand knowledge and adapt to the changing demands of society.

More research is needed to ensure continued development of the nursing profession. Research must however always be seen as a means to an end — **the ultimate purpose is to improve the quality of nursing care.** Researchers therefore have the responsibility to address important problems and to ensure the utility of their findings and conclusions. In return the profession must support its research by defining problems and using research results in practice. Nurse educators and administrators have an important role in this regard. They should encourage enquiry and scientifically validated innovation among their students and staff. The profession must also, through its professional organisation, provide leadership for research. This can be achieved by publishing research and encouraging communication among researchers and between researchers and practitioners e.g. through workshops, seminars and conferences.

This year may prove to be a milestone for South African Nursing Research. In this issue there is an article which takes a look at past research in this country and provides suggestions for its future growth. A new regular feature, consisting of summaries of nursing research undertaken at South African Universities starts in this issue. The purpose is to keep the profession informed of research findings and recommendations available for evaluation and possible use in practice.

Furthermore, an event which is probably of historical significance for nursing research in South Africa is taking place this year. Heads of university departments of nursing, some of their staff and Chief Nursing Officers are meeting for a two-day workshop to formulate future nursing research priorities and strategies. Through this event our nursing leaders will not only promote professional development but are also accepting the challenge of accountability to meet the needs of society.